

B. 6. — "dotter, piga till också." — Den förras namn är Anna Andersdotter, mellan 12 och 13 år gammal; den sednarens Anna Gaisa Swensdotter.

B. 21. "Warp." — Så heter stället, der Röösgren bodde.

S. B. "Stadsfiskalen, Broder Krook" — Denne man, på hwars vittnesmål aktionens utgång så hufvudsakligen berodde, befans uppehålla sig hos Röösgren. Hans förhållande den 15 October inför RingeRätten lär omständligen vara anfördt i Protokoll och kan desutom intygas af flera wid rannsakingen närvarande personer.

B. 28. "Grönberg". — Waktmästare wid Smedjegårdshäktet. Han skall göra sig ett särdeles nöje af, att wäl förplåga arma och lydbiga fångar, såsom till ex. Petter Anderfön.

Anmärkning. I öfrigt må den enfaldige läsaren erinras, att en Wisa är ej en Species Facti, samt att denna Wisa är lika litet gjord att wäcka förbittring, som Stadsfiskalen Salomonsons i de tryckta Protokollen rörande mordet i Norra Slagskarhuset befintliga uttrande, att om han skolat lyssna till allmänna rösten, hade han å mördarne bort sårstilt yrka 40 par spö. Mot wäld och mord behöfwer, Himlen ware tack! ingen wäxelse till affky och förbittring gifwas: -- men deremot är det ej heller enligt allmänna rösten, utan enligt allmänna lagen, som alla brottslingar skola dömmas.

och mycket uppbyggelig

W i s a

om

C. Röösgren,

Öfwer-Gewaldiger och Krono Lånsman;
förwunnen

att hafwa till bekännelse pinat flera personer från
Torpet Granhatten, lybände under Finsta gård.

Stockholm,
Tryckt hos Elmen och Granberg, 1819.

Jag sjunger om den Dunderkarln,
Som råfode i Satans garn.
Han Röösgren mände heta,
Allt wäl.
Den långa och den feta,
Ni förstår mig wäl.

2. Jag sjunger om en Hjelte wred,
Så styf och stark, som axelbred.
Men Satan honom lurar. A. w.
Han sitter nu och tjurar. Ni ic.

3. Och will Ni weta, hur det gick,
Så har det rätt ett ömkligt skick.
Se här är min historia! A. w.
En wacker ProMemoria! Ni ic.

4. På Helsingholmen hände sig
Två lömska mord, så grymmelig.
Och mördaren bekänner A. w.
På sina närmsta fränder. Ni ic.

5. Hans namn war Petter Anderson,
Sin far och mor till ingen mohn.
Och Röösgren war den rätta, A. w.
Allt ärendet uträtta. Ni ic.

6. Och flux han griper begge två,
Ja dotter, piga till också.
Om fler han der uppsnappat, A. w.
Han dem wäl ock bortrappat. Ni ic.

7. O Röösgren bål! O Röösgren fjer!
Hvem bad dig fara fram så der?
Dock jag din mildhet prisar, A. w.
Du grep ej höns och grisar. Ni ic.

8. Men hör nu vidare uppå,
Hur det med saken mände gå!
Derom mig lyster qwäda. A. w.
Det tör nog mången gläda. Ni ic.

9. Wär Röösgren oförtruten war
I tjenstens wagnar, som en karl.
Ty tänkte han: Må göra! A. w.
Jag lagen slår wid öra! Ni ic.

10. Och derpå han till skogen drog,
Och skaffa' spön och kappar nog.
Desutom dagg och kloswar. A. w.
Rent embetsnit! jag loswar. Ni ic.

11. "Må wäl, ert pack! Nu frågar jag:
"Will ni nu lyda mitt behag?
"Jag er skall bastonnera, A. w.
"Så hin skall er regera." Ni ic.

12. "Fört! såg nu som jag staswar för!" —
 Och derpå Röösgren armen rör,
 Och pryglar på de arma, A. w.
 Så Gud må sig förbarma! Ni ic.

13. Och rapp på rapp, och slag på slag!
 Att som det stod i Röösgrens Lag,
 Den Beelzebub har skrifwit A. w.
 Och sina englar gifwit, Ni ic.

14. Och Beelzebub så slipad stod:
 "Slå bra, min Son, och haf godt mod!
 "Jag skall nog ombestyras, A. w.
 "Att du skall få din hyra." Ni ic.

15. Men se! de begge stickorna
 Ej kunde pissas till ett Ja.
 De andra, de bekände A. w.
 Uti så stort elände. Ni ic.

16. "Nå nå" — så tänkte nu vår man —
 "Det var ett vackert warp, minsann,
 "Att så de der i noten!" A. w.
 Och stod så stolt på foten, Ni ic.

17. Jo jo, du ärans fiskare!
 Du dig ej litet främade.
 Men glöm ej stora Boken! A. w.
 Ochakta dig för Kroken! Ni ic.

18. Ja — hur det var och hur det gick,
 Kom saken i helt annat skick.
 Besitta den förtreten! A. w.
 Se här omständigheten! Ni ic.

19. Hvad far och mor och bror bekant,
 Befans alltsammans rent förwändt.
 Vår Röösgren blir betagen. A. w.
 Han illa är bedragen. Ni ic.

20. Det ingen Doktor hjälpa kan,
 Ej heller någon Prest försann.
 Hur man må saken wända, A. w.
 Den tar en snöplig ända. Ni ic.

21. I Warp han går så lagom flöt,
 Då Stadsfiskalen, Broder Krook,
 Till honom komma mände A. w.
 Uti hans stora wände. Ni ic.

22. "Och hör du Krook! du hjertans wän!
 "Jag hjälper dig en gång igen,
 "Hwad som helst dig möter, A. w.
 "Blott du uppå mig stöter." Ni ic.

23. "Och hör du Krook! du hedersman!
 "Du mot din wän ej wittna kan
 "Att om de bastonnader, A. w.
 "Ty är jag nöjd och gläder." Ni ic.

24. Nu Krooken sina Krokar slår,
 Att inför Rätten, der han står.
 Man honom dit måst hämta. A. w.
 Hans anda må wäl skämta. Ni ic.

25. Han må wäl se bedröflig ut,
 Att så på saken ett godt slut.
 Bror Röösgren är i Klämman, A. w.
 Och han vill inte skämma'n. Ni ic.

26. Men bäst han nu besinnar sig,
 Så tänker han helt jemmerlig:
 "Det får då inte hjälpa, A. w.
 "Jag kan mig sjelf ej stjelpa." Ni ic.

27. Och derpå han beskriwa må
 Den bastonnad från topp till tå. —
 Nu ses man Röösgren häfta. A. w.
 Besitta och anfakta! Ni ic.

28. Och hielten, som war nyss så bål,
 Han blir så mjuker, som en ål.
 Hrs Grönberg skall han gästa. A. w.
 Der får han nog till bästa. Ni ic.

29. Nu står han ensam, stackars Karl!
 Han, som förent war styf och rar.
 Hans wänner! skåden faran! A. w.
 Hjelp honom utur snaran! Ni ic.

30. Betänkom dock den händelsen,
 Att så förrådas af en wän!
 Att swikaz så i nöden, A. w.
 Det är för hårda öden! Ni ic.

31. Men här står nu en lärdom qwar:
 Den illa gör, han illa far.
 Och sådant allt med rätta, A. w.
 Det vill jag er berätta. Ni ic.

32. Må det så hwar Polisknekt gå,
 Som vill sin arma nästa få!
 Den saken är att önska!

Att wäl!
 Då skall wårt Smerge grönska.
 Ni förstår mig wäl?

Noter.

B. 1. -- "Som råkade i Satans garn." — Ensligt hwad i Bibeln och af våra Presters säges om alla syndare.

S. v. "Den långa och den feta." — 3 Anmärkas ren säges Röösgren wara "en axelbred, groflemmod Karl, som håller säkert 3 alnar 8 tum i längden."

B. 2. — "axelbred" — Se ofwän.

B. 4. — "på sina närmsta fränder." — Dessa woro mördarens (Petter Anderssons) föräldrar, Anders Andersson och Anna Olofsdotter, samt dess broder Anders Andersson. De förståndande skulle fått kännedom om det begångna mordet, samt mottagit en del af de skulna sakerna, och den förståndande skulle varit i mordet delaktig.